წელიწადი 1-ლი გაზ. ფასი 10 კ. ტელეფონი № 76 პარასკევი ივლისის 28 1917 წ.

ჩვენი ქვეყანა

გაზეთის ფასი: ადგილობრივ ფასი:
ნახევარი წლით 10 მან. პირველ გვერდზე 1 მან.
თვიურად 2 მან. ღირს 25 კ.
ცალკე ნუმერი ათი კაპ. უკანასკნელ გვერდზე 15 კ.
ქალაქ გარედან მრიცხული
განცხადებათა ტარიფი ხელშეკრულებით.
ხელის მოწერის დრო და ადგილი: ხელის მოწერის დრო და ადგილი:
ნახევარ თვის შეიძლება 15 მ. და ნახევარ თვის შეიძლება 15 მ. და
დანარჩენიც სექტემბრის პირველ ნახევრამდე. დანარჩენიც სექტემბრის პირველ ნახევრამდე.
ფასი შეიძლება. ფასი შეიძლება.
რედაქცია და კანტორა იმყოფებიან თბილისში, ჭ. ბესიკის ქ. № 3.
კანტორა ღიაა დილის 9—2 საათამდის, და საღამოს 5—8 საათამდის, კვირა-უქმე დღეების გარდა.

№ 90 ეროვნულ-დემოკრატიული საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი № 90

გულ-დათუთქული: მამა გიორგი; დედა ნატალია; ძმები: ალექსანდრე, სპირიდონ, დავით, კონსტანტინე, ირაკლი, ილია, პავლე; რძლები: ელენე, ნინო და ძმის შვილები ოლია და გოგია ხმალაძეები გულითადის მწუხარებით ატყობენენ ნათესავ მეგობარ და ნაცნობ, რომ 26 ივლისს გარდაიცვალა აბასტუმნის გზაზე

დიმიტრი (მიტია) გიორგის ძე ხმალაძე

დაკრძალვა მოხდება ქ. ქუთაისში, საფირჩხის სასაფლაოზე, ქვირას 30 ივლისს, შუადღის 4 საათზე. პანაშვიდება ყოველ დღე საღამოს 7 საათზე. ქ. ქუთაისში არქიერეის მოზე, ჩიმაკაძის სახლში. ცალკე ბარათები არ დარიგდება.

ელექტრო „რადიუმ“ თეატრი

საზაფხულო შენობა.

ივლისის 27 ნაჩვენები იქნება საინტერესო სურათები

კერენსკის ყოფნა კიევში

სანახაობა. მან ვარჩია დროებით საეკლესიო და ეროვნული პატეპა

მხატვრული დრამა 6 ნაწილად რიტა ჟოლიეტის მონაწილეობით

ანონსი. ივლისის 31 ნაჩვენები იქნება ბედის შრაფიტკაში ტრაგიკული დრამა 4 ნაწ. ქრონიკა გომონი

ელექტრო „ამპირ“ თეატრი

საზაფხულო შენობა.

ივლისის 27 ნაჩვენები იქნება

ციმბირელი ამაზანი

ცამბირელი კლეოპატრა დამ. 5 ნაწ.

მონაწ. რომანოვას და შეიტერის. ნახულად ადგილი გერმანელობის გასაგებნად სანახაობა

ანონსი: ივლისის 31 ნაჩვენები იქნება ორა ჩვეულებრივი ქალი. მონაწ. ბარანცევიჩის ქრონიკა გომონი

ს. დიმი.

შაბათს, 29 ივლისს ს. დიმში შელიტრს ჩსეიძის ეზოში ადგილობრივ სამკითხველოს სასარგებლოდ გაიმართება

დიდი სეირნობა.

ცოცხალი ყვავილები. ფოშტა. ლოტარეა. მუსიკა. ჩაი. ვახშამი.

საღამოს გამგე ქ. ნინო სოლ. ჩხეიძისა.

ქალაქის საბჭოს არჩევნების შესახებ

ქუთაისის ქალაქის საარჩევნო კომიტეტი

ამით აცხადებს, რომ მდგომარე ივლისის 27 რიცხვიდან 30-დი დილის 9 საათიდან 2-დი და საღამოს 6-დან 9. მოხდება საარჩევნო ბარათების კონვერტებისა და ბიულეტენების დარიგება.

მათ მისაღებად ქალაქის ამომრჩევლებმა პირადად უნდა მიმართოს.

1. ცენტრალურ საარჩევნო უბანში—ქალაქის გამგეობის დარბაზში.
2. წყალგზემა საარჩევნო უბანში—ქართული გიმნაზიის შენობაში.
3. სამთო უბანში შემდეგს ადგილებში:
ა, რეალური სასწავლებლის შენობაში.
ბ, ოლქის სასამართლოს შენობაში.
ვ. ზემო საფირჩხიამ—სამინისტრო შკოლის შენობაში.
გ. ქვემო საფირჩხიამ სამრევლო შკოლის შენობაში.
დ. მწვანეყვავილამ ადგილობრივ შკოლის შენობაში.
ე. ებრაელების უბანმა ებრაელთა საზოგადოების შენობაში.

საარჩევნო ბარათების, კონვერტებისა და ბიულეტენების მიღების დროს ამომრჩევლებმა უსათუოდ წესი უნდა მოაწერონ საგანგებო რვეულებში

ქუთაისის ქალაქის საარჩევნო კომიტეტი.

დღეს:

წერილები:

Argon მომენტი

ინ. ხასი—სადღეისოდ

დის—ქართველ მხედართა ყრილობა

ს. ქიონია—ბეწვის ბიდზე ვდგავართ

შ. კარმელი—დროშები (ლექსი)

ცნობები:

მინისტრთა კაბინეთის ახალი შემადგენლობა. მსოფლიო ომი. ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია. ფრონტის წარმომადგენლობა მხსენებანი აღსრულებულ კომიტეტთა სხდომაზე. მიწის კერძო საკუთრება. ხმა საკულტო რეფორმისათვის. სომხის სამღვდელოთა კრება, როგორი განახლება უნდა მოხდეს ჩვენს ეკლესიაში. უცხოეთი. ახალი ამბავი.

ქუთაისის სამრეწველო და სამეურნეო ბანკი

5 ივლისიდან ქ. ქუთაისში ორორთოკრის ქუჩაზე ფ. გაბუნიას სახლში დაიწყო მოქმედება.

ქუთაისის სამრეწველო და სამეურნეო ბანკმა. ახლა ვიწყებს:

დახურდავებულ ვექსლებში 10 პროც. სპეციალურ ანგარიშით:
ა, პროცენტიანი ქაღალდების გარანტიით 8 პროც.
ბ, საქონლის გარანტიის 8 პროც.

იზდის

მიმდინარე ანგარიშით 4 ნახ. პროც. დი.
ფიქსის მიღება ვადით—5 ნახ. — 7 პროც.

მომენტი.

რევოლუცია არ გაფართოვდა-რუსეთიდან ვერ გავიტანეთ ჩვენი ცალი ვერ დავამჩნიეთ.

რევოლუცია არ გაღრმავებულა უკიდურესმა სოციალისტურმა პრომაგანდამ ფეხი ვერ მოიკიდა; შეუვნებელმა ბრბომ მხოლოდ სტეწკა რახინის და ემელკა პუგაჩოვის ძეულადეც გაეფუძ გზას მიმართა.

აქ სარდაფები გასტეხა და ალკოჰოლს დაეწაფა, იქ მემამულე აკუწა; დღეს ქალები გააუპატიურა და ხვალ მთელი მაზრის, ქალაქის მმართველად ცარცვა-გლეჯისთვის კატორღაში გაგზავნილი და შეთხზვეით უკანვე დაბრუნებული აირჩია.

ასე ხდება რუსეთში.

საბედნიეროდ ქართველი ერის ათას წლოვან ისტორიაში გამოკვდილმა კულტურამ შეჰბოჭა მხეცური ინსტინქტები და რევოლუციას გეზი ვერ შეარხევინა ვერც უდიდესმა გაჭირვებამ, ვერც ცუდმა მაგალითმა და ვერც მისი ეროვნული მოთხოვნილებათა გადაფუჩეჩებამ.

მაგრამ გრძნობაზე გონების უფლებას თავისი საზღვარი აქვს.

როცა მოსალოდნელი შიმშილი ნამდვილ ფაქტად გადაიქცევა, როცა სხვისი მაგალითი მოქდება შეზიზღებს, როცა უცხო ერის უეცარი გაბედნიერება ფეხალსაჩინოდ ჰყოფს დაბეჩავება-დაჩაგვრას, თვით ცივი გონება აღშფოთდება და სამართლეულის მხურვალე გრძნობა იფეთქს გაათკეცებულის ძალით და თავდავიწყებით.

უფრთხილდეთ ამ მომენტს, მოეგმეხდათ ამ მომენტისათვის. მოვიკრიფოთ მთელი ჩვენი ძალა და ცოდნა არა ჩვენი შორეული მიზნების განსახორციელებლად, არა კიდევ რევოლუციის გასაფართოვებლად და გასაღრმავებლად, არამედ მოპოვებულ უფლებათა შესანარჩუნებლად, გასამაგრებლად თავისუფლებისა, მოქალაქის უფლებათა განსამტკიცებლად და, მაშასადამე, მთელი ერის დასაცავად—დავეთ მოთ ათვლუნიები რვილ ცხოვრებისათვის!

ჩვენ თათბირისთვის ესეც დიდია! შთამომავლობა ვერ გვიტყვის საყვედურს, რომ ქვეყანას ჩვენი ცალი ვერ დავამჩნიეთ.

ერთი რამ ცხადია. ჯერ არ არსებობს რუსეთში ოდნავ ძლიერი მიმართულება, რომელიც წინააღმდეგი იყოს ეროვნულ-კულტურულ ალორძინებისა. ამას მაინც ჩავსჩეროთ ხელი. დღესვე განეხორციელოთ ის, რასაც თეორიულად იზიარებს ყველა პარტია საქართველოსი—დაწესებულებათა გაეროვნება. ასეთი ნაბიჯი მეტად დაიინტერესებს გლეხობას, რომლისთვის ჯერ სრულიად არაფერი გაკეთებული.

დასაყოვნებელი აღარ არის სასამართლოს, ადმინისტრაციის და ფოსტის ეროვნულად მოწყობა.

დეე, ყოველი წერილისა და თხოვნის დაწერისათვის ნუ იქნება საჭირო განსაკუთრებული თარჯიმანი.

მოვაწყოთ ეს მაინც!

უკეე მოწყობილს სურველისამებრ საქმეს დიდხანს ვერ შეუცდიან კალაპოტს; და შემდეგ რასმე ვილონებთ,

Argon.

სადღეისოდ.

თავზარ დამცემი ცნობები მოდის რუსეთიდან. კონტრევოლუციამ მძლავრად და საშიშროდ წამოჭყო თავი.

წინედ კონტრევოლუციონერებს ეძინათ, სოროებში იყუნენ დამალულნი და ჭურჭუმელადან, ცალის თვალით უყურებდნენ ზნის ნაოელ სხივებს, ხალხის გამოფიზლებას და მისი მსოფლმხედველობის მარცხნივ გადახრას. ისინი, ძველი რეჟიმის შვილები, ხალხის სისხლის მწოველები და სულთამხუთავები, მომენტს, უკიდნენ, იმ მომენტს, რომელსაც იგინი ქმნიდნენ, ამხედებიდნენ და მოესწრენ კიდეც.

რევოლუციის პირველ დღეებში თუ მხოლოდ ხალხის გასამხნევებლად და რევოლუციური სულის მასაში შთასანერგავად სწერდნენ და ქადაგებდნენ, დღეს ასეთ წერასა და ქადაგებას სულ სხვანაირი მნიშვნელობა და სხვანაირი მიზანი აქვს. ეხლა ფაქტის წინაშე ვდგავართ, გულსაკლავი ფაქტის წინაშე. კონტრ-რევოლუცია რომ დაიწყო—ფაქტია. შესაძლებელია, რომ რეაქციასთანაც გვექნეს საქმე. ნუ შევალთ იმის გარკვევაში, თუ ვისი ბრალია ასეთი გამარჯვება კონტრ-რევოლუციონერებისა. განვბავსთ რუსის ხალხის შეუგნებლობას, პოლიტიკურ მოუმწიფებლობას დაიბრალეთ, განვბავსთ რეაქციონერების მარჯვე და მხნე მოქმედებას და განვბავსთ ფანტაზიორთა ამბეთებერ ფილოსოფიას, განვბავსთ ბრძოლის ველზე დამარცხებას, განვბავსთ ხალხის გულგატეხილობას და დაღლილობას შიმშილს, ურკინისგზობას, მონურ ფსიხოლოგიას და ათასგვარ სხვა ობიექტიურ თუ სუბიექტიურ პირობებს,—ეს სულ ერთია, ფაქტი ფაქტად გვრჩება ხელში მას ანგარიში უნდა გაეწიოთ და ილუზიებსაც თავი უნდა გავანებოთ. საღი და გონიერი, ახრიანი და მხნე, ენერგიული, შორსმჭვრეტელი მოქმედება პირველ რიგში უნდა ჩავაყენოთ.

ჩვენი გაზეთის გუშინდელ ნომერში (უკანასკნელი ამბები) პეტროგრადის ვითარება იყო აწერილი. სოციალ დემოკრატ მენშევიკებსაც აღარ ინდობენ, სჩხრეკენ და ანადგურებენ. ეჭვი აღარაა, რომ სამხედრო დიქტატურა დამყარდა. იუნკერები პროფესიონალურ კავშირებს აოხრებენ, სადაც მუშას წაეწევიან, იარაღს ჰყრიან, თავისნებით ფინეთში მიდიან სამხედრო ნაწილები და ყაზახები.

მომენტის საუკეთესო სურათი პურიშკევიჩის დაუფარავი გამოსვლებია. ის მატარებლებში ქადაგობს და კამათობს. აი რას ამბობს პურიშკევიჩი: „ქუჩაზე თუ შეიარაღებული ბრბო გამოვიდა, ბოლშევიკები მას ვეღარ აუგებენ წუხს. მაშინ დაიწყება ქლეტა და ძალა უფლება თქვენ კი აღარ დაგიჩნებათ (მიმართავს მემარცხენეებს), არამედ მას კადეტები წაიღებენ და მაშინ თქვენვე მოგდრეკენ („Согнут в бараний рог). თქვენ დაგვიწყნიათ ჩვენი მოკავშირე „ობივატელი“. ის დამჯდარა და სდუმს, სანამ მას ყველაფერი აქვს, რაც სჭირია, სანამ მას უყვა დაცარგრა მოეპოება, ხოლო როდესაც მას შეეშინდება, მაშინ ის გადაგვეხვევა ჩვენ და არა თქვენ-ზე. ეს სიმპტომატურია. საჭიროდ ლაპარაკობს ამას არა მილიუკოვი და გუჩკოვი, არამედ ცნობილი პურიშკევიჩი.

მუშათა საბჭოს აღმასრულებელ კომიტეტის სხდომაზე პეტროგრადში საგულისხმო მოხსენებები წაიკითხეს ჯარის და გლეხების წარმომადგენლებმა. ერთი მათგანი ამბობს: „გლეხთა შორის მუშებისადმი უკმაყოფილება „ჩინოვნიკების“ ო რაშია საშინელება. მიზნისათვის უკვე, როგორც ჩანს, მიეღწევიან. მიწის მუშა გლეხი, ქარხნის მუშის წინააღმდეგ აუხეშდრებიან და ასეთი დაჭაკვის ნაყოფად ვინ ვუწყის, რას იგებენს რუსეთი. სახელმწიფო სათათბირო აღარ ხუთრობს. მას, ცნობილი დიდი ძალა მოუკრეფია. გუჩკოვი ჩხენკელს დეპეშით სწერს: თქვენი მუშაობის აღარ გვეშინია.

ამნაირად გამოირკვა, რომ წინ მიმავალი რევოლუცია შეხორცდება, შედრკა და თითქოს უკან დახევას იწყებს მარცხნიდან რუსეთი უკვე მარჯვნიან წყვდება.

თვალებს ნუ დავხუჭავთ და გაბედულად, თავშეტყეულებლად შევხედოთ სინამდვილეს. თუ კადეტებმა და ოქტომბრისტებმა საკმაო ძალა მართლაც მოიკრიფეს, მაშინ კვლავ უნდა ველოდეთ მათი გულის ფარული ზრახვათა აღმოხეთქვას. ისინი შეიძლება კვლავ მთნარეის აღდგენას შეეცადონ და ვინ იცის, იქნებ ხელშიც მოუყვდეთ.

ინ ხარი

ასეთი ფასები ჯერ არ ყოფილა!

ასეთი ფასები ჯერ არ ყოფილა!

ასეთი ფასები ჯერ არ ყოფილა!

ქართველ მხედართა ყრილოგა.

ავგისტოს ოცისთვის ქ. თბილისში ქართველ მხედართა კავშირის კომიტეტი იწვევს სრულიად რუსეთის ქართველ მხედართა დელეგატების ყრილობას.

ეს დიდ მნიშვნელოვანი ამბავია.

დიდი ხანია ვეღარ ვიგებთ ქართველ მხედართა ხმას.

დღევანდელი მომენტი მოითხოვს, რომ ერის ყველელ ნაწილში შეიჭრას მაღალი ეროვნული შემეცნება და თავის უფლებათა დაცვის შეგნება.

ქართველი ერის აღორძინებისათვის და ახალ თავისუფალ ეროვნულ ცხოვრების დაწესებისათვის საჭიროა მთელი ქართველი ხალხი, განუკრძელათ სარწმუნოებისა და მიმართულებისა ეროვნულ გრძნობით აღიძრას და საქართველოს თავისუფლების მოპოების გზაზე შესდგეს.

ძველი რეჟიმის დროს ქართველი მხედრობა სამშობლოს მსახურების გარეშე რჩებოდა. ასეთ გარემოებაში მყოფ ქართულ ლაშქარს ვერაფერს მოვთხოვდით. მაგრამ ის დრო დუხჭირი შეიცვალა. დღეს რუსეთის ყოველ ხალხისთვის გამოჩნდა თავისუფალ თვითგამორკვევის და თვით აღდგენის სარბიელი. ბედნიერი წუთებია. ქვეყნად ინერგება სამართლიანობა.

ერი შესაფერ თანამშრომლობას სთხოვს მის შვილებს.

დღეს ამისთვის შესაფერი დრო დადგა. ქართველ მხედართა კავშირის მიერ სრულიად რუსეთის ქართველ მხედართა ყრილობის მოწვეული დიდი ეროვნული საქმე და მასყველა ქართველი გულწრფელის თანაგრძნობით შეხვდება.

ყრილობა მეტად საყურადღებო კითხვებს აყენებს განსახილველათ, მაგ. საქართველოს ეროვნულ ტერიტორიული ავტონომია.

ჯარის ნაციონალიზაცია, ქართველ სამხედრო პირთა ორგანიზაცია. ქართველ სამხედრო კავშირის დამოკიდებულება სხვადასხვა ერების სამხედრო ორგანიზაციებთან და ქართველ ჯარისკაცთა მონაწილეობა დამფუძნებელ კრებაში.

ტერიტორიული ავტონომია ქართველი ხალხის შენაწერების უმთავრეს ქვაკუთხედს შეადგენს.

ჯარის ნაციონალიზაციაც მიუკილებელია.

ცხრა მთას გადაღმა გადაკარგული ქართველი ჯარისკაცები ერთად უნდა სამშობლოში შეგროვდენ, რათა თავის ქვეყნის ბედ-იღბლის გადაწყვეტაში აქტიური მონაწილეობა მიიღონ.

ამ ჟამად ბრძოლის ველზეა ქართველ ერის დიდი ჯანსაღი ნაწილი, გლეხობა, მშრომელი ხალხი.

ეს დიდი ძალაა, მაგრამ ძალა დაქსაქსული, შეუკავშირებელი, დიდ მანძილზე დაფანტული, სამშობლოსთვის დაკარგული.

ყოველ ქართველ ჯარისკაცს, განყენებულად რომ ვიმსჯელოთ, უფლება აქვს თავის ქვეყნის საქმეებში მონაწილეობა მიიღოს. მაგრამ ამ ჟამად არსებულ პირობებში ის ამ უფლებას ვერ გამოიყენებს. ეს უფლება მისთვის უმოქმედო და უშინაარსოა.

ამ უკუღმართობას გრძნობს ქართველი ჯარისკაცი და სურს შეკავშირებით, საერთო სამოქმედო გეგმის შემუშავებით, დუხჭირ პირობებს, რამდენადაც შესაძლებელია, თავი დაახწიოს.

ყრილობა შეიხებს ქართველ ჯარის კაცთა დამფუძნებელ კრებაში მონაწილეობის კითხვას.

ესეც ფრიად საჭირო საგანია.

დღესვე უნდა გამოირკვეს, თუ როგორი იქნება ამ ჯარისკაცთა ბედი, რომლებიც სამშობლოს მოშორებულნი არიან და დამფუძნებელ კრების არჩევნების დროს ხმას თავის ერის წარმომადგენელს ვერ მისცემენ.

დიდ უბედურებათ და უსამართლობათ ჩაითვლება, თუ ქართველმა ჯარისკაცმა ხმა დაკარგა.

ჩვენ სრულიად დარწმუნებული ვართ, რომ ქართველი მხედრობა ახლავე შეუდგება მუშაობას და ჩვენს დიდ ქალაქ თბილისში მოწვეულ პირველ თამბილუმელ ყრილობაზე გამოავლენს თავის ნებას, საქმის მოყვარეობას და სამშობლოის ნაყვარულს.

დის

გეწვის ხიდზე ვდგავართ.

და სწორეთ ახლა მართებს ყოველს ქართველს, ვისაც ქართველობისა არა რცხვენია, ვისაც ქართველის შვილობა უნდა, ვისაც არ დაკარგვია რწმენა საქართველოს აღდგენისა და მისი საუკეთესო მომავლისა—ახლა მართებს, მეოქი მეტი წინდახედულობა, გამჭრიახობა სიმტკიცე. ჭორშაბის და ორ საათზე ჯდომის დრო ახლა აღარ არის; არც პირადი ნივთიერი ინტერესების გამოყოფება გამოგვდგება, არც სხვის პირით მოწონებული წარჩინე ბისადმი მიხედულობა.

წინეთ ყველა ამების დამალვა და მიფუჩეჩება შეიძლებოდა, ახლა ყოველი ნაბიჯის ავკარგიანობა მზის სხივზე გამოეფინება და ოვთონ თვთონად გამოჩნდება და შავი შავად.

საქართველოს ბევრი ავი და შავი დღე უნახავს, ბევრი კაი მეზობელიც ჰყოლია, ბევრი ავი მოღალატეც; მას ახსოვს ასურ-ბაბილონის ბატონობაც და თანასწორი მეზობლობაც, მისი დანგრევა, დალუპვა და პირისაგან ქვეყანისა აღგვა; მას ახსოვს რომაელების მოყვრობაც და ვერაგობაც; ამათ გაცამტვერებას და გაქრობას ისტორიის ფურცლებზე კითხულობს ქართველი ინტელიგენტი. თავზარ დამცემ მეზობელ ოსმალთა და სპარსთა ვეებერთელა სამეფოების დაქნინებისა და დაწიწილაგების მომსწრენი ვართ ჩვენ ყველანი.

და საქართველო და ქართველები კი გაღეჩრჩენ მრავალგვარ ისტორიის გრიგალსა და ქარტეხილს, მხოლოდ აქ იქ თუ გაუარგულეს და ისიც ასარწმუნოების მეოხებით ძმანი და ნათესავნი; ზოდნე შემოკბინეს ნაგლეჯ-ნაგლეჯი სამკვიდრებელი.

მაგრამ ღვთის მადლით, და ერთგულ და სამშობლოსათვის ზვარაკად შეწირულ მამულიშვილთა მეოხებით დღეს ქართველობა თავისს ქვეყნის გულ'შია ფეხმოდგმული და უკვე მიუწვდება მას ფრიად და ფრიად სასწაულებრივ აჭამდე:

ახლა სწორეთ საკვირველების ხანაა: მთელს ევროპას და ამერიკას ჰატარა ერქვას განთავისუფლება პირზე აკრავს, ბუმბერაზ სახელმწიფოებს (ღმერთო ნუ უწყენ, თუ გულწრფელად არ ამბობენ) თითქოს თავი მოსწონთ, როცა მათი სარღები და მეთაური დიპლომატები პატარა ერთა გამ სარჩლებელ სიტყვებს საქვეყნოდ წარმოსთქმენ ხოლმე.

ასეთი ხანა ჩვენთვის სასიამოვნო სიხ შრის ახლენს ხანაა, ოცნების განხორციელებაა და სწორეთ ახლა საჭირო, რომ ქართული კოლექტიური ჯაჭვა გონებით და პოლიტიკური სიბრძნით აღიჭურვონ რჩეულნი შვილნი საქართველოისა რათა ასეთს, ბედის გადამჭრელ დროს, ჩამორჩენ რასმე. ჩვენი ქვეყნისათვის სასიკეთოს.

დიაღ, ახლა გვეჭირვება ჩვენ ისეთი კაცები, ისეთი ქართველები, რომელთაც შეშვენისთ იკისრონ რომელი კეთილი და მართალი წინასწარმეტყველისა, წინამძღვრებისა და ქვეყნის მესია-მაცხოვრისა. და ნეტარა იმ ქართველს, ვისაც ისეთი წინასწარმეტყველობისა წინამორბედობის და მაცხოვრების როლი ერგება!

მაგრამ, მოგეხსენებათ, ყოველს მესიობას აუცილებლად იუდობაც თანა სდევს. ყოველს განჯთხეს ჟამს, ყოფნა-არყოფნის წამს ატრორღიალები იუდა ისკარიოტელი თვისი გამცემლობით და ვედრუცათ.

ამ გვდრუცაში მან ვერცხლი უნდა აგროვოს და გამცემლობით გვირგვინი დაიდგას.

ჩვენ ქვეყანას ბევრი კარგი და ერთგული შვილი დაუბადებია, მაგრამ ხშირად ჩვენი დედის ძუძუს გამცემლებიც აღუზრდია: ოთარ ბეგოთის ხანას ნუ გამოვუდგებით—შორს წაგვიყვანს.

ამ ასჩვიდმეტი წლის განმავლობაში აქა იქ ჩვენს მეუღლებიც წინასწარმეტყველებს მუდამ თან ახლდენ პატარ-პატარა იუდები, სკეთის მხედართა იარაღად წოდებულნი და ჩვენს გულწრფელ მოღუაწე მამულიშვილებს კალთაში ეწეოდენ, წინ წაგებულ ნაბიჯს უკან ახევინებდენ; ეს უბადრუკნი შვილნი და ცრუმეტყველნი ხანდახან ჯალათებათაც გამოჩნდენ.

ამათ ისტორია თავის ადგილს მოუძებნის ოდესმე. მაგრამ დღეს თუ ვინმე იუდობას ჩაიდენს, ნებისთ თუ უნებლიეთ, დღეს, როცა ბეწვის ხიდზე ვართ შემდგარი, მათს დასჯას ისტორია შორს არ გადასდებს.

ვამბობ საქართველოს ბედი ბეწვის ხიდზე გადის და, შესაძლებელია აქ პატარა დაბრკოლებამ, პატარა ცენკის კერამაც კი ჩასწყვეტოს ეს ხიდი და აი, ასეთს წამს ჩაფხენილს იუდობას არავის არ ასპტიებს ერი და ქვეყანა.

ვინ უნდა ვიანგარიშოთ იუდის კერძათ და მოღალატედ? ყველა ისინი, ვინც ხელს შეუშლის ჩვენ პოლიტიკური და სარწმუნოებრივი თვითმართველობის დროზე ხელში ჩაგდებას, ვინც განზრახ და პირადი ინტერესების მიხედვით ასეთი სახასიათებლებელო წამს ალღოს არ აუღებს და თავის ერის სამედნიეროდ თავს არ გასწირავს.

დარწმუნებული უნდა იყოს ისეთი ჩართველი, რომ ვერც ფული, ვერც წარჩინება, ვერც თოკი აღექსანდრე მაკედონელის გვირგვინი ვერ იხსნის მას იმ სასჯელის განხორციელებისაგან, რომელსაც სამშობლოს არეოპაგი დაუწერს მას განკითხვის ჟამს.

რამდენი ერის მოღალატე ეატბატონები ყოფილა გვირგვინოსნებად, მეფეთ, მაგრამ დღეს რომ ისინი სამარიდან ამოვიდენ და მოღალატეობის ნამოქმედარი დაინახონ, თვისი დაბადების დღეს დაგმობენ და დასწყევლიან.

ამიტომ ფრთხილად, ფრთხილად!

სამხ. ყიფიანი.

მინისტრთა კაბინეტის ახალი შეგადგენლობა.

ჰ. დ. ს.

დეპეშა.

პეტროგრადი. ივლისის 24 მინისტრი თავმჯდომარე, სახელოო და სამხედრო—ბერენსკი; სამხედრო სამინისტროს გამგე—საფანოვი საამბრამოს გამგე—დეკენდეი; მინისტრ პრეზიდენტის მოადგილე და ფინანსთა მინისტრი—ნეკრასოვი; ფინანსთა სამინისტროს გამგე—ბრამეფე. ბერნაცკი; შინაგან საქმეთა მინისტრი ავქსენტიევი. საგარეო—ტერეშჩენკო; ვიჭრობა-მრეწველობის—ბროკოშევსკი; მიწადმოქმედების ჩერნოვი; შრომის—სკობელევი; სასურსათო—პეშეხონოვი; ფოსტა-ტელეგრაფის—ნიკიტინი; სწავლა განათლების—ალფენკ. ოდელბაუმი; იუსტიციისა—ზარუდნი; სახელმწიფო მრჩეველობისა—ეფრემოვი; სახელმწიფო კონტროლიორი—კოკოშკინი; გზათა-შიმოსვლის—იურკევიჩ; უწმ. სინოდის ობერპროკურორი—ვლადიმერი.

მსოფლიო ომი.

ჰ. დ. ს.

დეპეშები

ავსტრია-უნგრეთის ასპარეზი.

პეტროგრადი. ივლისის 25. ბელგრად ში უკანონობაა დასაც. საარტილერიო ბრძოლაა. ლოლემანის მიდამოებში 24 ტყვე წამოვიყვანეთ, ხელთ ვიგდეთ 1 ტყვიის მფრქვეველი. რეიმსის აღმოს. და სამხრეთ-ღმოს. მტრის თავდასხმა მოვიგერიეთ. მაასის მარცხენა ნაპირზე მცირე საარტილერიო ბრძოლაა. გერმანელთა თავდასხმა უკში გამოდგა შემდეგ ადგილებში: ავოკურის ტყეში, აპრემონის ტყეში და სენმიელის აღმოსავლეთით. ბელგრადში მტერს ირიშების წარმოებაში ხელს უშლიდით. სერნის აღმოსავლეთით 2 ირიშა მოვიგერიეთ. მაასის მარცხენა ნაპირზე ზარბაზნების სროლაა.

მფრინველთა მოქმედება.

ივლისის 8 ან ივლისის 8 მდე ჩამოგვიგდია 21 ჰაეროპლანი 2 ჰაეროსტატი. შფოთნიმა მარსელ პიუგი მ გერმანელთა 5 საფრენი ჩამოაგდო. ჩვენმა მფრინავებმა სხვადასხვა ალაგას 41000 კილო ყუმბარები ჩამოჰყარეს, რამაც საკმაოდ დიდი ზარალი მიაყენა მტერს.

რუმინეთის ასპარეზი.

ოდესა. ივლისის 22. რუმინეთიდან მიღებულ ცნობებით, ივლისის 10 15-დე მათ ხელთ უგდიათ მტრის 50 ოფიცერი, 3207 ჯარისკაცი, 15 მძიმე და 38 საველე ზარბაზანი, 4 ჰაერში ყუმბარის მტყორცნელი, 40 სასანგრე მორტირი, 4 ნაღმის მსროლელი, 35 ტყვიის მფრქვეველი 3 უმეთაურო ტელეგრაფის სადგური, მრავალი ყუმბარა, პატრონა და ხელთ სასროლი ყუმბარები.

ჯარშავის კომიტეტი გმობს მოდებულ მოქმედ დაშლას. ივლისის 24. მფსაქ ლა შავის საღაშავო კომიტეტი მიღებულ რეზოლუციით ზიზღს უცხადებს ყველა იმ სამშობლოსა და რევოლიუციის მოღალატეს, ვინც სამხედრო ბრძანებებს არ ასრულებენ. რეზოლიუცია მოუწოდებს მათ, ვისთვისაც ჯარ კიდევ ძვირფასია, თავისუფლება, და სთხოვს, რომ ისინიც ასევე მოეპყრან ყველა მშიშარას და რევოლიუციის მოღალატეთ. თავის მხრივ კომიტეტი მშიშარა მოღალატეთა წინააღმდეგ საბრძოლველად ეზადება და სთხოვს აგრეთვე სხვა კომიტეტებს, რომ მათ მთელი ძალღონით დახმარება აღმოუჩინონ ამ საქმეში.

ალტერელაის სრული ბარხვაჩის ხაზზე

მოქმედი ჩანჩარი. ივლისის 24. ბაბანოვიჩის მიმართულებით მტერი ასპარეზის მახლობელ ზურგს ხშირად სროლას უტეხს. ალექსანდროვის რაინისგზის ლიანდაგს მძიმე ზარბაზნების ყუმბარებსაც უშენდნენ.

რუმინეთის სახელმწიფოს და პარლამენტის დეპუტატების ყრილობა.

იასში. ივლისის 22. სახელმწიფო ცხოვრების მიმდინარე საკითხების განსახილველად სენატორების საერთო ყრილობა მოხდა.

გამოქვეყნდ ჯარის კაცთა მდგომარეობა სარატოვ. ივლისის 24. ვინაიდან ფრონტიდან გამოკვეულ ჯარისკაცებს თავს უყრიან გასაგზავნად, და მათ შორის მღელვარება ჩენს თავს, ივლისის 27 დის აიკრძალა ყოველივე მიტინგები და ყრილობა. დღეში 1000 გამოკვეული ჯარის კაცი გაიგზავნა ფრონტზე.

(გაზეთებიდან.)

ამერიკის სჰაერო ფლოტი ევროპაში.

საფრანგეთის სჰაერო ფლოტის კაპიტანმა დელეგრანდმა, რომელიც ამერიკის სამს. სამინისტროს საფრენების საადმინისტრაციო ნაწილთან მრჩეველად იმყოფება მოწოდება გამოუშვა, სადაც სხვათა შორის ნათქვამია: „ომისთვის წელს ქვეყნიერება ნაჩვეს გერმანეთისა და ამერიკის შორის ბრძოლას ჰაერში ბატონობისთვის. გერმანეთს ჰაერში ფრენის საშუალება უნდა მოეუსპოთ და ეს უნდა მოკავშირეთა გამარჯვების დასაწყისი ბრძოლის ველზე. თუ ამერიკამ 1000 საფრენი გაგზავნა ევროპაში, გერმანელებისათვის დაღუპველ ბრძოლას დაეწყებათ ჰაერში.

სიკვდილის ბატალიონის განადგურება.

მოხალისეთა რაზმების შემადგენელი კომიტეტი ასწერს პირობებს, რომლებშიაც ერთი ბატალიონი სიკვდილისა დაღუპა. ბატალიონს პრძანება მიუღია, მოწინააღმდეგის მავთულის ხლართების 2 წყება გაერღვია. ბატალიონმა რაც დაკისრებული ჰქონდა, შეასრულა და ისიც იმ ადგილ დაკავებულ პოზიციებს ამაგრებდა, რომ რეზერვში მყოფმა პოლკმა სროლა აუტეხა ბატალიონს. ზარალი დიდი მოუვიდა მას. 300 მეზღვაურიდან რომელნიც ბატალიონში შედიოდნენ მხოლოდ 15 კაცია დაჭრილი დანარჩენი დახოცილები არიან.

გაზ. „ოკოპნაია პრავდა“-ს დახურვა.

რიგა. ივლისის 24. ლაშქრის სარდლისა და კერენსკის ბრძანების თანახმად ოკუპაცია გაზ. „ოკოპნაია პრავდა“. რედაქტორი და თანამშრომლები პასუხისგებაში არიან მიცემულნი. გაუშინ „ოკოპნია პრავდა“-ს მაგიერ „ოკოპნი ნაბატ“-ი გამოვიდა.

ჯარისკაცების შემოწმება.

პეტროგრადი. ივლისის 24. თანახმად სამხედრო მინისტრის ბრძანებისა მომქმედ ლაშქრის ნაწილებიდან თვითოეული ჯარისკაცის სამსახურიდან დათხოვნისათვის მეორედ შემოწმება მხოლოდ ერთხელ უნდა ჰხდებოდეს. სამარშო რაოდენობის ჯარისკაცებს და აგრეთვე შინაგან გუშაგნებში შემოწმებულებს ლაშქარში გამოცხადების დროს სრულებით აღარ უნდა ამოწმებდნენ.

საფრენგეთის პასკის ცნობა.

პარიზი. ივლისის 24. ოფიციალი დღის ცნობა. ბელგიის ფრონტზე არავითარი ცვლილება არ მომხდარა. მტრის იერიშები ყველგან მოგერებულ იქნენ. აქა იქ არტილერია მძლავრად მოქმედობს. დანარჩენ ფრონტზე სიწყნარეა.

მაკედონის ასპარეზი.

სოდენი. ივლისის 23. დღემ მშვიდობიანად ჩაიარა. აქა იქ პატრა შეტაკებანი ხდებოდა. მტრის არტილერია ჩვენ სანგრებს შეუწყვეტლივ დაბომბავს უშენს.

ბრძოლა ბერძნებთან.

პრშანიო. ივლისის 24. გუშინრინის ომისა რის ყველა ფრონტზე ბრძოლა ყოველ ... ტრიალებდა. ... გერმანელებმა ... ბერძნების ... ბრძანებლობის ... ბრძანებლობის ... ბრძანებლობის

უკან გაყვანა ფრანტზე დარჩენილებში შური სწყვეს".

უკრაის ოფიციალს თუ ვენ დიდი თავდადება და გმირობა გამოუჩენია, მაგრამ საკმაო ორგანიზატორული უნარი და ცოდნა არ ჰქონიათ. ამის გამო ჯარის ნაწილები წინ ვერ წაუყვანიათ. რაც შეეხება უმაღლეს ოფიციალობას, იქ უკვე თავი უჩენია კონტრრევოლუციურ მსწრაფვას.

მეორე წარმომადგენელმა არისიას კომისიამ, ილიაშვილმა იმის შესახებ, თუ რა როლი ითამაშეს ბოლშევიკებმა ორგანიზაციებში არიან. პირველი ცნობა რევოლუციის შესახებ უკულტურო მასაში შემოიჭრა—სთქვა მომხსენებელმა. არამის რევოლუცია გიგო როგორც განთავისუფლება ყოველგვარ მოვალეობისაგან. სიტყვა თავისუფლება ანარქისტულად გაიგეს. თანასწორობის, ჯარისკაცთა აზრით, ის მნიშვნელობა უნდა ჰქონოდა, რომ ყველა, ოფიცერი თუ ჯარისკაცი, ერთ პირობებში უნდა იმყოფებოდენ და მხარეულიდან დაწყებული მინისტრამდე ყველა ერთსა და იმავე ჯამაგირს უნდა იღებდეს. ლოზუნგი დაუფიქრებლივ ხვის ჩამოდგების შესახებ მეტად გულუბრყვილოდ გაიგეს:

— თუ ხვის ჩამოგდება გვინდა, რა დროს იმაზე ამბობდენ ჯარისკაცები.

ბრძანება შეტევის შესახებ კვეთა ჯარისათვის სასიკვდილო განაჩენი იყო. შეტევის შესახებ ბეჭობის დროს არიმამ სამი მომენტი განიცადა. პირველი მომენტი ეხებოდა კითხვას, შეუდგეს საზოგადოდ ჯარი შეტევის წარმოებას თუ არა. რადგან იმ დროს ფრონტზე კერენსკი და გენერალი ბრუსილოვი მიეიდნენ, ეს კითხვა ჯარში დადებითად გადაწყდა. მეორე მომენტი მაშინ დადგა, როცა ყოველ ნაწილს ცალკე უნდა გადაეწყვიტა შეტევაში მონაწილეობის მიღებაც არ მიღების კითხვა. შესამე მომენტი იყო ის მომენტი, როცა ჯარის ნაწილები საარტილერიო მოქმედების დასრულებასაც იერიშის მისატანად უნდა გასულიყვნენ. სიკვდილის ბატალიონები წინ გაიკრენ და მერს 100 ნაბიჯის მანძილზე მიუახლოვდენ და საკმაო მოქმედების უნარი რომ ჰქონოდათ, მტრის ხაზს ცეცხლურ სიმძლავრით გაარღვევდენ. მაგრამ სწორედ აქ გამოარკვა მთელი სივიგლახე ჩვენი მდგომარეობისა.თავდადებული მეომრები წინ წავიდნენ, უკან მდგომნი კი ვერც თვითონ ჰბედავდენ დახმარებას და არც ვისმე უშვებდენ მოწინავე ნაწილების დასახმარებლად. დაშავებით კი უკან დარჩენილები დაშავდენ არა ნაკლებ, ვიდრე წინ წასულები, რადგან უმთავრესად ერთ ადგილს გარეგნული მტრის ტყვიის-მფრქვეველები ნიშანში ადვილად იღებენ.

ფრონტის დანარჩენმა წარმომადგენლებმა უმთავრესად ჯარის დაღლილობაზე ილაპარაკეს. მათის მოწმობით, ჯარი ამ ჟამად მოწყენილ, დაღრეჯილ მასსას წარმოადგენს. რომელსაც „ყველაფრის, თვით რევოლუციის რწმენაც კი ეკარგება. ამ მასას ეშინია შეფისა, ეშინია ძველი რეჟიმისა; ის დაიქანცა და უიმედოდ შეჰყურებს იმ ორგანიზაციებსაც კი, რომელნიც ამდენხანს მის მოთხოვნილებას აკმაყოფილებდენ. ჯარს ღრმად აღონებს ის გარემოება, რომ მის ზურგს უკან მდგომარე ხალხსა, ქვეყანას ფრონტი დაიღიწუა. გაჩნდა საშინელი ცინგა და სხვა სნეულებანი. სამარშო როტებთან ერთად ჩამოსულმა ექსდარიებმა და პოლიციელებმა ჯარში დეზორგანიზაცია შეიტანეს; არა მცირედი როლი დეზორგანიზაციის საქმეში გაჰ. „ოკოპნაია ხრავდამაც“ ითამაშა.

ახალი ამბავი

◆ ჩხრეკა და დაპატიმრება. გუშინ დიდი ჩხრეკა იყო. ჯარისკაცები და ოფიცრები დაეძებდენ დეზერტირებს, ქურდებს აჩერებდენ ყველას და, ვისაც სამხედრო ბეჭდის მოწმობა არაფერია ჩნდებოდა, იქერდენ. დაიპატიმრეს დიდძალი ხალხი.

◆ სვანეთის საქმეები. ქუთ. გუბერნ. აღმ. კომიტეტმა ივლისის 26 ს სხდომაზე დაადგინა გაიგზავნოს სვანეთში პოლიტიკურ პარტიებისა და მეუშაოთა და ჯარის კაცთა საბჭოს წარმომადგენლები. ეროვნ. დეპ. პარტიისაგან სვანეთში დანიშნულია ა. ალექსანდრე თორაძე.

◆ უწესობა ბგრაგულ ნაადგზე პოლკოვნიკ სვიშინ მიქელაძის ქერივს სოფ. ჭუტურში წაართვეს 21 ქ.ცება სახლ.ც სათესი მიწა.

◆ კრება. დღეს რეალურ სასწავლებელში დანიშნულია ყველა საოლქო საურსათო კომიტეტების თათბირი.

◆ ცენზია და უწესობა სვანეთში. სვანეთიდან აღ. კომიტეტს დეპეშით ატყობინებენ, რომ სვანეთში დიდი ცენზიობა გაჩენილა. დადგურდება ტყვი და სახლები. აგრეთვე სვანებს გაურეკიათ მეზობელ მცხოვრებს საქონელი.

სვანეთიდან ითხოვენ სარჩაროდ დახმარებას.

◆ პეშხოვოს დეპეშა. სურსათის მინისტრის რწმუნებული ქუთაისის საგუბერნიო საურსათო კომიტეტს ეცნობება, როგორც დაიხარჯა ის ასი ათასი მანეთი, რომელიც გადადებულნი იყო ქუთაისის გუბერნიის სასურსათო საქმეთათვისო.

◆ ბასუხის გება. სოფ მანდიკას (ოკრიბა) სამრევლო საბჭომ პასუხის გებაში მისცა ადგილობრივი მღვდელი ის. ბერგაძე. მას ბჭობლდება საეკლესიო ფულების გაფლანგვა.

◆ შუამდგომლობაზე უარის თქმა. ამიერკავკასიის სამხედრო კომიტეტს აგენტი ხოხოლენკო სთხოვდა, რომ მისთვის ნება დაერთოთ დაეწყო მღ. ნატანების ბეტუნის და ჭის წყალის ექსპლუატაცია. ამიერკავკასიის სამხედრო კომიტეტმა თხოვნა არ შეიწყნარა.

◆ განკარგულება. სასურსათო სამინისტროს განკარგულებით ქუთაისის გუბერნიაში ახლავე უნდა დაიწყოს ჭირნახულობის მოგროვება და მისი რაოდენობის გამოკვლევა. სამინისტრო აგრეთვე იტყობინება, რომ ის პირები რომლებიც ჭირნახულის მოგროვების დროს უწესობას მოახდენენ, კანონის ძალით სასტიკად დაისჯებიან.

ეროვნული კითხვა

სრულიად უკრაინის შემაია ურადობის რეზოლუცია უკრაინის ავტონომიისაზე.

ჩვენი ლოზუნგია უკრაინის პროლეტარიატის ძველი ლოზუნგი-უკრაინის ავტონომია, რომელიც საბოლოოდ უნდა დამყაროს უკრაინის დამფუძნებელმა კრებამ. ომისგან შეცვლილი ეკონომიური ურთიერთობა, რუსეთის და უკრაინის მოითხოვს რუსეთის და უკრაინის ფედერატიულ კავშირს,—ამიტომ 1) ყრილობა მოუწოდებს უკრაინის პროლეტარიატს მიიღოს აქტიური მონაწილეობა უკრაინის ავტონომიის შექმნაში, რომ უზრუნველყოფილი იქნეს სრული დემოკრატიზაცია წესწყობილების პროლეტარიატის და ფართო მასის ინტერესების დასაცავად. 2) ყრილობას საჭიროდ მიაჩნია, რომ ავტონომიურ წყობილებას საფუძვლად დაედოს მთელი ხალხის ადლობელი მონაწილეობა მართველობის ყველა საქმეში, რისთვისაც ყოველი ორგანო უნდა იყოს არჩეული და კოლეგიური, რამდენადაც შეიძლება".

გუჩკოვის პასუხი ჩხენკელს.

ინჟინერ ზავალიშინის საქმის შესახებ ივლისის 11 ამიერ კავკასიის სავანგებო კომიტეტმა მინისტრ თავმჯდომარეს ს[illegible]ბეშა გაუგზავნა გუჩკოვის დეპეშის ასლითურთ. ეს კომიტეტი გუჩკოვს კოკისის საქმეებში ჩარევის გამო პროტესტს უცხადებს. ამის გამო გუჩკოვმა ა. ი. ჩხენკელს შემდეგი პასუხი გაუგზავნა: მომჭედი დაშჭარი. ივლისის 20 მ. ხ. ეს არის ეხლა მივიღე. ასეთი იმ დეპეშისა, რომელიც ინჟინერ ზავალიშინის განთავისუფლების შესახებ ჩემი მოთხოვნილების პასუხად უნდა ჩათვალოს. თქვენი დეპეშის მკვახე კილო და ქედიდი მე არ მაშინებს. ყველასათვის ცხადი იყო რომ სამხედრო სამრეწველო კომიტეტის თავმჯდომარე და პატიოსნებული სახოგადო მოღვაწე ზავალიშინი სატუსაღოში დაამწყვდიეს არა როგორც ამის ღირსი. ამ შეურაცხსყოფელ ზომას ან სასამართლოს განკარგულებით მიმართეს ხოლმე, ან კიდევ მაშინ, თუ კაცი სასამართლოს გაურბის, როგორც მოგეხსენებათ სასამართლოს ეს საქმე არ განუხილავს, იმის თქმა კიდევ, რომ ზავალიშინი დაიმალებოდა, რა თქმა უნდა სასაცილო იქნება. ასეთ პირობებში შეპყრობის აქტი თავნებობის აქტად უნდა ჩაითვალოს. თქვენ ხომ არ უარჰყოფთ რომ თვითნებობის ნიშნები ახასიათებს მთავრობასაც. მოიგონეთ, თუ გწებავთ ძველი მთავრობა, რომელნიც ძველთან ბრძოლაში წარმოიშვა, თავის მართვა გამგეობით ნაკლებ უნდა ემსგავსებოდეს ძველს. დასასრულ ორ ბრალდებაზე გიპასუხებთ. მე რომ გენერალ ბოლხოვიტინოვს ვესაუბრებოდი, ამას მე სრულებითაც არ ვნაწობ. ეს პატიოსანი კაცი არასოდეს. მას დამოუკიდებელ აზროვნებასა არ ეშინოდა: მეორე თქვენი ბრალდება, იმას შეეხება, რომ ვითომ მე ჩემის პროტესტით ღალატს ვსთსდე და საკონტრ-რევოლიუციო საქმეს ვეწუწობე ხელს. ნუ თუ თქვენ ვერ გრძნობთ რომ ეს უკანასკნელი ბრალდება მთლად დროებით მთავრობის აზროვნებიდან კაცი არის ნასესხები. მოიგონეთ თუ როგორ ჩსცელიდნენ მაშინ ყოველივე თავისუფალ სიტყვას და თუ ეს მაშინ რევოლუციად ითვლებოდა, და ახლა კი—კონტრ-რევოლუციად,—სჩანს რომ ძველსა და ახალ მთავრობის მოქმედებაში არსებითად დიდი განსხვავება არ ყოფილა. და როგორც ძველი მთავრობა ნელ-ნელა რევოლუციას ამზადებდა, ასევე ახალი ამზადებს კონტრ-რევოლუციას—ე. ი. ყველა იმის დაღუპვას, რისგულის-თვისაც მრავალი (და მათ შორის მეც) ადგურთავენებით შეუვგება სახელმწიფოს გარდაქმნას.

თქვენს სამსახურად მზად მყოფი.

გუჩკოვი.

პრესა

საქალაქო არჩევნები.

საქალაქო არჩევნებში ბანაკად ყოფი ჯარის მონაწილეობასა და აქედან გამომდინარე უხერხულობას ვგხ. „საქართველო“ განსაკუთრებულ წერილს უძღვნის. გაზეთი აღნიშნავს რა ახალ საარჩევნო დებულების ფართე დემოკრატიულ წერების სრულიად დამაკმაყოფილებელ ღირსებებს, სწერს:

ამ ყოველად სასურველ და უშრეველო დებულებას პრაქტიკაში გატარების დროს აღმოჩნდა უკუღმა მხარეც, საჩოული, ისე რომ, თუ ყველა ქალაქებში არჩევნები მოხდა ამისდამიხედვით, შესაძლებელია არა სასურველ შედეგებს წავაწყდეთ.

თავის თავად ცხადია, რომ ჩვენ მხარს უჭერთ ოთხ-წევრიან ფარჩუელს საზოგადოთ არჩევნებში, ესე იგი, რომ არჩევნები ხდებოდეს პირდაპირი, თანასწორი, ფარული და საყოველთაო ხმის მიცემით; ამ ფორმულის უარის მყოფელი ვერ გამოვა დემოკრატიულ დროების ქვეშ, ვინაიდან დღეს ცხოვრების განვითარება, კულტურის ზრდა და ვითარება ხსენებულ ფორმულას თავისთავად იგულისხმებს და მას აყენებს სახელმწიფო წყობილების აუცილებელ ელემენტად.

მიუხედავად იმისა, რომ ეს საარჩევნო დებულება სავსებით აკმაყოფილებს ერთ-ნულ-დემოკრატიულ საარჩევნო პრინციპებს, მაინც საჭიროდ მიაჩნია გაზეთს კორექტივის შეტანა დებულებაში, რათა თავიდან აშორებული იქნეს ის არა სასუ რველი შედეგები, რომელიც, როგორც ზემოდ იყო აღნიშნული, შეიძლება მოჰყვეს დებულებას ზოგი პუნქტის განხორციელების დროს:

აქ კორექტივის შეტანა აუცილებელია და მისი გათვალისწინება ნათელ ჰყოფს იმ აზრს, რომ ყველასათვის სასარგებლო და ნამდვილი დემოკრატიული კანონს უკიდურესობამდე მიყვანილი აბსურდათ გადაიქცევა.

მომქმედი საარჩევნო კანონი, როგორც ვიცით, ჯარსაც არგუნებს საარჩევნო უფლებას, როგორც აქტიურს, აგრეთვე პასიურსაც. დებულებულების ამ მხარეს მოწინააღმდეგენი მოპოვება და არა მარტო რეაქციონურ წრეებში: კანონმდებელს უსაყვედურებენ იმას, რომ მან ჯარის-კაცთა უფლება გამოკვეთებულ კანონში შეიტანა, ეგები არ არის „დემოკრატიულ მიზეზთა“ ზეგავლენით, რადგანაც ამ მოკენტის შეტანა სრულიადაც არ აღმამაგებს კანონს დემოკრატიულ მიღრეკილებას. საარჩევნო კანონს აქვს ადგილობრივი ხასიათი, იგი ეხება ამა თუ იმ პროვინციის მკვიდრთა ინტერესებს, იგი არგუნებს მოქალაქეთ საშუალებას სახელმწიფო ცხოვრების ის ნაწილი, რომელიც მათ ეხება, როგორც გარეგნულად, და ფიზიკურად, აგრეთვე წმინდა ფსიხოლოგიური სიახლოვით, მოაწყოს ისე, როგორც ამას მოითხოვს ადგილობრივი პირობები, ხნე-ჩვეულება და ხალხის შეეცნება. რას ეხედავთ დღეს ჩვენ? ავიღოთ თბილისის მაგალითი: შემთხვევით აფასობით თავმოყრილი ელემენტს, შეიარადებულს, პოზიციაზე გასაყვანად დამზადებულს, ან და შესასვენებლად დაბანაკებულ ჯარს, რომელის უნდეს ნაწილს არა ეფერი აქვს საერთო არც ქალაქთან და არც მის მცხოვრებლებთან, მიანდეს უფლება თვისი ხმებით სრულიად სხვა ელფერი მისცეს მთელ ქალაქის თვითმართველობას. თუ ჩვენ ვეძიებთ გაუფასურებლად ქალაქიდან ათასობით გაუვალ აბორიგენების ხმების, თუ ისინი ამ შემთხვევაში საარჩევნო სიებში ან სასურველ დარეგისტრირებულ დელეგატად ასეთად ხმის? ბათუმის მაგალითსა ნათლად დაგვანახვა, რა შედეგი მოსდევს გარემოებასთან შეუთანხმებულ აზროვნების სწორწარხიდულად ცხოვრებაში გატარებას; ამის საყალბის უკუსაგდებლად უნდა ჯარს ყოველისა უნდა მიქცეულიყო საზოგადოების ყურადღება...

—

რეგულება და კონტრეგულება

გაზ. „რუსკაია ვოლია“ არკვევს, დაიწყო თუ არა რუსეთში კონტრრევოლუციაო. ამ კითხვის გადასაწყვეტად ხახს უსვამს იმ გარემოებას, რომ რუსეთს ამ ჟამად სჭირია ეროვნული, პარტიათა კარნახის გარეშე მყოფი მთავრობა. გაზეთის აზრით სწორედ ამ ერთი ხვების ყოფნისა და მისწრაფების მქონე მთავრობის შექმნის საჭიროება მთელ რუსეთს არად ჰყოფს გაზეთი სწერს. ეს ორი ბანაკი, მდაბიად რომ ვილაპარაკოთ, ასეთია: რევოლუცია და კონტრევოლუცია. პირველის შეაგუღში დგას მ. ჯ. დამ. დეპ. საბჭოები. მეორის შეაგულში კი, (ცოტა არ იყოს ეს გასაკვირველია) შედილ წინად სახელმწიფო სათათბირო ჩადგა.

რუსეთის საზოგადოებრივ წრეების „რევოლუციად“ და კონტრევოლუციად დაყოფა გაზეთს განყენებულათ მიაჩნია.

„არსებითად კონტრ რევოლუცია, როგორც ისწრაფება რესტავრაციისაკენ და თუნდაც მიხეილის და არა ნიკოლოზის მოჩვენებაში არ არის“.

ასეთ გაუგებარ მდგომარეობას გაზეთი შემდეგნაირად განმარტავს:

რევოლუცია, როგორც ასეთი, ჩვენში არის და უკვე ნ თვეა თითქმის მოქმედებს. უკანასკნელ ხანს მართალია იგი ჩვენს ცხოვრებას. მან წინ წამოსწია პიროვნებანი, წარმოშვა დაწესებულებანი, ასკრულება აქტებს და მოქმედების შმართველობის მეთოდიც შეიითხა. მაგრამ რადგანაც ამ ბოლო დროს ერთობ მძიმე პირობებში ჩავიდით, გამოჩნდნენ ისეთი პირები, რომლებიც ასე სჯიან: „post hoc ergo propter hoc“ (ე. ი. ამა თუ იმ მოვლენის მიზეზი ის არის, რაც მის წინ მოხდაო“) ყველაფერს „რევოლუციას“ აბრალებენ ყველაფრის ბრალი რევოლუციას ედება, მის ხალხს, მის დაწესებულებებს, მის მოქმედებას. მათის აზრით, ეს ხალხი. ეს დაწესებულებანი და მათი მოქმედება, მოქმედება ყველაფერი სხვანაირად, უკეთესად მოეწყობოდა. მაშასადამე, საფრთხის დასათრგუნად, უნდა გამოიცვალოს მიროვნებანი, მოწოდებულ იქნეს სხვა დაწესებულებები და ახალ საშუალებებს მიეძართოთ.

ასეთი საზოგადოებრივი მიმდინარეობა არსებობს და საკმაოთ დიდიც; ამათ რასაკვირველია, როგორც მიღებული, შეიძლება ვუწოდოთ „კონტრ-რევოლუციას“. ეს მიმდინარეობა არამც თუ ჩერნოვს, წერეთელსაც კი ეწინააღმდეგება ეს მიმართულება მხარს უჭერს სახელმწ სათათბიროს და მ. ჯ. და გ. დეპ. საბჭოთა წინააღმდეგ არის მიღებული ის მარტო № 1 ბრძანების წინააღმდეგ კი არ მიღის, არამედ საარმიო კომიტეტებსაც ითვალისწუნებს. ასეთი „კონტრრევოლუციაა“, ეჭვს გარეშეა არსებობს რუსეთში დამას ძალი უნებურად ანგარიშიც უნდა გაეწიოს.“

მიწის კერძო საკუთრება

აგრარულ რეფორმების ციკის ყრილობაზე ვინმე ბ. დ. ბუკკუსმა მოხსენება წაიკითხა.

მის მოხსენებიდ ნ ასეთი დასკვნის გამოტანა შეიძლება: ის პოლიტიკური პარტიები, რომლებიც სოციალურ გარდაქმნას ხელმძღვანელობენ, რუსეთში ისეთ წყობილების დამყარება ჰსურთ, როგორც ჯერ არც ერთ ქვეყანაში არ არის ცნობილი, რადგან აქამდის მიწის ნაციონალიზაციის შესახებ კულტურულ ევროპის ქვეყნებში არსად არაფერი ცდა არა ყოფილა. თვით იდეია მიწის სოციალიზაციისა ხომ მთლად უცნობია დასავლეთ

ევროპისათვის. აგრარული საკითხი ეკონომიურად ჩამორჩენილ სახელმწიფოებში მოითხოვს დიდს ყურადღებას. აქედან ის დასკვნა შეიძლება გამოვიტანოთ, რომ ჩვენ აგრარულ საკითხს კი არ უნდა მივაქციოთ უმთავრესი ჩვენი ყურადღება, არამედ ჩვენს ეკონომიურ სისტემას გაუსწორებსებს. მიწის საკითხის სპეციალურად მკვლევეთ, განსაკუთრებულ ყურადღებით ამ საკითხის გადასაწყვეტად უეჭველად მისაღები ერთი გზის პოვნა? სხვა სახელმწიფონი თავიანთ საკანონმდებლო პოლიტიკას გლეხთა კერძო მესაკუთრეობაზე ამყარებენ. ხშირად მათგან შეტანილი კორექტივები ცხოვრებაში მაინც ფეხს ვერ იკიდებენ. ზოგჯერ სახელმწიფოს დახმარებით, ახლად წარმოშობილ მეურნეობისათვის განსაკუთრებულ ღონისძიებას ხმარობენ, მაგალითად უკრძალავენ მიწის დაყოფას დამუშავების დროს, მაგრამ რამდენიმე ხნის შემდეგ ეს ღონისძიება ცხოვრებაში მნიშვნელობას ჰკარგავსო.

სხვა საეკლესიო რეფორმისათვის.

გეზეთ ,,საქართველო''-ში მოთავსებულია ქვემოთ მოყვანილი წერილი. პირველის შეხედვით, ეს წერილი ცოტა არ იყოს გასაკვირია თავისი გაბედულობით მავრამ შეიძლება სწორედ ამიტომაც, საინტერესოა.

ჩვენი სამოციქულო ეკლესიის ავტოკეფალიით უნდა ვისარგებლოთ ისე, როგორც შეეფერება ეხლანდელ დროს. ჩემის შეხედულობით უნდა გადაეთდეს შინაგანი წესი ეკლესიისა ასე:

შეტი ხატები უნდა აიღოს რადგანაც ხალხი დაჩვეულია მთხვევასა, რომ აღარ ემთხვიონ. ამას ვამბობ იმის გამო, რომ ერთს და იმავე ხატს ემთხვევიან კარგათ მყოფნიც და ავათმყოფნიც, და ამით ჩვენ ვვრცელებთ ათასნაირ ავათმყოფობას.

ეკლესიებში დაიდგას სკამები, ისე როგორც არის ფრანგების და ლუტერანთ ეკლესიებში.

რადგანაც ჩვენი წირვა-ლოცვა მეტად გრძელია, შემოკლდეს, რომ მრევლმა უფრო გულმოდგინეთ იაროს ეკლესიაში, მე მგონია მრევლი მეტად უფრო ხის ეკლესიას არა იმიტომ, რომ არა სწვამს ღმერთი, არა იმიტომ, რომ მეტათ გრძელი წირვა-ლოცვა ხალხსა ჰეღლს და ამის გამო აღარ დადის.

შეკდება იაროს ერის ტანისამოსში, ამით არაფერი გაფუჭდება. სამღვდელოების პირთ თუ მოისებებენ უნდა ჰქონდეთ ცოლები, და თუ ვინიცობაა დაქვრივდა ვინმე. მიეცეს ნება მეორის შერთვისა.

ამით გავამრავლებთ ხალხსაც და ახალ გაზდა დაქვრივებულს არ ჩავგდებთ უმეტურებაში, როგორც არიან ეხლა.

ბერების რიცხვი მონასტრები შემცირდეს, რადგანაც მიდიან იქ უსაქმოები.

ჩვენი პირველი ცდა უნდა იყოს ქართველების გამრავლება.

ესეთი ცვლილება უნდა დაკანონდეს ეხლავე, თორემ მერე გვიან იქნება.

ეს დაკანონება უნდა მოხდეს სამღვდელოებისაგან და მრავალ რიცხოვან საერო კრებისაგან.

სასწავლებლებში უნდა ასწავლონ სამღვთო სჯული ძალიან შეღავათიან პირობებით, თორემ ბავშვები არ ისწავლიან ისე, როგორც იყო აქამდე.

აი, ბ-ნო რედაქტორო! გთხოვთ დასწეროთ თქვენ გაზეთში ეს სრულათ თუ არა, მაინც ცოტაოდენ, რომ ხალხი გაეცნოს აღრევე და შეეჩვიოს. ამას მარტო მე კი არა გთხოვთ, ჩემთან ბევრი არიან.

სომეხ სამღვდელოთა კრება

სომეხ სამღვდელოების ეჩმიაძინის ყრილობაზე, რომელსაც დაესწრო 30 ეპისკოპოსი და არქიმანდრიტი და 40-დე მღვდელი, გამოტანილ იქმნა შემდეგი რეზოლუციები:

1) ეკლესიები და მონასტრების შემოსავალი კვლავ ეჩმიაძინის სპეციალურ ცენტრალ კასში იგზავნებოდეს.

2) თითო სამღვდელოების წევრები შეიძლება იქმნან არჩეულნი მრევლის მიერ ყოველივე საეკლესიო თანამდებობაზე.

3) ზევი სამღვდელოების წევრები უნდა ცხოვრობდენ მონასტრებში. მათ უნდა შეისწავლონ ლიტერატურა და მეცნიერება და ეკლესიის მორალური აღორძინებისათვის უნდა იზრუნონ.

4) თანდათან გაუქმებულ იქმნას საეკლესიო წესები, რომელნიც უცხო ელემენტებმა შეიტანეს სომხის მღვდელთ-მსახურებაში.

5) ეროვნული საეკლესიო სკოლები სემინარიები და ეჩმიაძინის აკადემია. უნდა ინახებოდენ მრევლის ხარჯით, ეს სასწავლებლები არ უნდა იქმნან არეულნი გაერთენებულ მთავრობის სკოლებთან.

როგორი განსხლება უნდა მოხდეს ჩვენს ეკლესიაში.

ქართველ ერსა და სამღვდელოებას ღრმად სწვამს, რომ ვერაგული ძალადობით შეჩერებული მშობლიური ეკლესიის მაღის ცემა, ახლო მომავალში, საბოლოოთ დაუბრუნდება თავის ნორმალურ მიმდინარეობას და ჩვენი ეკლესიის ორგანიზმში მძლავრი შედრეკვანით დატრიალდება ქართული სისხლი, ქართული სული.

უეჭველია ისიც, რომ მშობლიური ეკლესიის ყოფა ცხოვრება ვეღარ დატეხავს ამ ჩარჩოებში, რომელშიაც იგი ჩააყენა მართლმადიდებელი ეკლესიის მიერ ერთხელვე შემუშავებულმა და დადასტურებულმა მსელობამ. როცა საუკეთესო ქრისტიანულ აღსარებებს მიზნათ აქვსთ დასახული შეუჩერებელი განვითარება, შეუჩერებელი ლტოლვილება ღვთისაღმი, შეუჩერებელი ძებნა ღვთისა. მართლმადიდებელ ეკლესიას ერთხელვე შემუშავებული წერტილზე გაყინა სარწმუნოება და ძნელათ გამოსაძრომ ჩარჩოებში ჩასვა იგი.

არავისთვის დაფარული არ არის, რომ დღევანდელი რევოლუციის ქარცეცხლი ძველს და უვარგისს ანგრევს და მის ნანგრევებზე ლამობს ახალი და საუკეთესო ააშენოს. თუ ამგვარი ნგრევა-შენება ეხება მოქალაქეთა ცხოვრების ყოველ მხარეს, ეხება იგი კერძოთ სარწმუნოებრივ მხარესაც. სარწმუნოებრივ მხარეში ნგრევა-შენებას ხელს უწყობს დღევანდელი რევოლუციის მიერ მინიჭებული დიდი განძი, ეგრეთ წოდებული სინდისის თავისუფლება, რომელიც უეჭველია დაუფასებელ სამსახურს გაუწევს ხალხს ღვთისადმი თავისუფალ და დამოუკიდებელ ლტოლვილების საქმეში.

მაგრამ აქ იბადება ერთი მძიმე უხერხულობა. არა გვქონდა დღემდი სინდისის თავისუფლება, მაგრამ ადამიანთა სინდისი, თუმცა გამოუცხადებიათ, მაგრამ მალულათ მიაკაფავდა თავის გზას, იგუებდოდა ადამიანთა შინაგან არსებაში, რომ მოხერხებულ დროს მძლავრათ გამოეხეპა გარეთ. ამ გარეთ გამოუსვლელმა თავისუფალმა სინდისმა სარწმუნოებრივ განვითარების ერთგვარ წერტილამდი მიიყვანა განსწავლული საზოგადოების უმრავლესობა, ხოლო მანვე სულ სხვა წერტილზე შეაჩერა ფართო მასსა და აშნაირათ სწავლულთა და უსწავლელთა შორის გახსკდა ღრმა უფსკრული.

იბადება საკითხი: როგორ უნდა მოეწყოს ჩვენი სარწმუნოების განახლება? უნდა შეიცავლოს იგი ისე, რამდენადაც ამისთვის მომზადებულია საზოგადოების განსწავლული ნაწილის უმრავლესობა, თუ ისე რამდენადაც ამისთვის მომზადებულია ფართო მასსა?

ხალხი არაა დამზაშავე მასში, რომ მას არაფერი ასწავლეს. მთელი ამისი ბრალი ედება იმ დახავსებულ და უვარგის წესწყობილებას, რომელიც მაჯლოკუნავით მძიმე უღლათ აწვა ქისერზე სწავლა-განათლების მოტრფიალე ხალხს მრავალი საუკუნოების განმავლობაში. ამიტომ სარწმუნოებრივ საქმეში ჩვენი სინდისის თავისუფლებამ აუცილებლად უნდა გაუწიოს ფართო მასსის სინდისის თავისუფლებას და ამ ფასად იმდენათ უნდა გადავდგათ წინ ნაბიჯი, რამდენათაც ამისთვის მომზადებულია ხალხის უმრავლესობის სინდისი, და ხალხმა სასოწარკვეთილებით არ მოგვაძახოს: „სად მიხვალთ დამიცადეთ, მომხედეთ ბრძასა და გაჭირვებოსო!“.

რაა მოსაწონი, რომ პროფესორმა, რომელსაც ჩვენ დავეალებით წორაჭ ბავშვებს ანბანი ასწავლოს, უნივერსიტეტის მეოთხე კურსის სავნებზე დაუწყოს ბავშვებს სჯა-ბაასი იმ მოსაზრებით, რომ ბავშვები ერთი წლის განმავლობაში ფილოსოფიას გახდებიან. ამისთანა მოქმედება მიზნეს ვერ მიაღწევს და მხოლოდ არეულ-დარეულს გამოიწვევს ნორჩი ბავშვების აზროვნებაში. ან რომელ გონიერ დედას არ ენატრება რომ მისი ძუძუმწოვარა ბავშვი მალე წამოიზარდოს, ძუძუს ხვდეს თავი მიანებოს, მაგარი საქმეების მიღებას შეეჩვიოს და შემდეგ კიდეც დავეკალდეს. მაგრამ განა გონიერი იქნება ის დედა, რომელიც ორი თვის ბავშვს მაგარ საქმეებს შეუჩარს პირში იმ მოსაზრებით, რომ ბავშვი მალე განვლის ძუძუს წოვის ხანა და მალე წამოიზარდოს? ამ გვარი დედა ხომ პირდაპირ დაახრჩობს საცოდავ ნორჩ არსებას?! მაგრამ მეორეს მხრით, არც ის დედა იქნება გონიერი, რომელიც ძუძუზე არ მოიშორებს იმ ბავშვს, რომელმაც უკვე განვლო ძუძუმწოვრობის ხანა და რომლის ორგანიზმის მომაგრებისა და განვითარებისთვის დაუყონებლივ მაგარ საქმეებზე გადასვლაა საჭირო. ამ გვარი დედა დაუძლურებს და დაასნეულებს თავის ბავშვს. გონიერი დედები ასე არ იქცევიან, იგინი ძოშწარეს, ან ნაღველს იცხებენ ძუძუებზე, რომ ბავშვმა შეიძულოს ძუძუ და დღითიდღე მოსცილდეს მას. ან ამისთანა გონიერ დედებს უნდა მივბაძოთ ჩვენ; რისთვისაც ხალხი ჯერ მზათ არ არის, ამის შემოღებას მოვიყრიდოთ, ხოლო რაც მომწიფებულია, ამის შემოღებას ნუ დავაყოვნებთ, ცოტა ოდენი ძიწყრე და ნაღველიც ვიხმაროთ იქ, სადაც ხალხი ძველსა და უვარგისს ვერ სცილდება და ალალათ მისაცილებელი კი არის. მაშ ასე, სანამ ხალხი ძუძუმწოვარაა, განუვითარებელია, სისტემატიურის თანდათანობით გადავდგათ წინ ნაბიჯი ხალხთან სავსებო სარწმუნოებრივ საქმეში, რომ სარგებლობის მაგიერ ზიანი არ მივაყენოთ საქმეს.

ეს ასე უნდა სჯობდეს ჩემის ღრმა რწმენით. მაგრამ გვეხერხება კი ღღეს ეს ზომიერი და სისტემატიური მუშაობა? ღღეს ჩვენ განვიცდით რევოლუციის ქარცეცხლს. რევოლუციურ ხანაშივე მოგვხდება, როგორც ვიცით, ქართული საეკლესიო დამფუძნებელი კრების მოწვევა. რევოლუციას კი ღიღი, მოფიქრებული, აწონდაწონილი და წინადღეული მოქმედება ნაკლებათ ეხერხება; იგი შეუბრალებლათ ანგრევს ყოველივე უვარგისს და რამდენათ მომწიფებულია ამ უვარგისის დანგრევის საკითხი, ამის აწონდაწონას არ დაგიდევს. ამიტომ მოსალოდნელია, რომ ჩვენ დამფუძნებელ საეკლესიო კრებაზე ადგილ ექმნეს მისთანა უადგილო გამოსვლებს, როგორი გამოსვლაც ჩვენ მოწმენი შევიქენით ამ თვის შუა რიცხვებში საეპარქიო კრებაზე კოტე ფოსხეველიშვილის სიტყვის მოსმენით, რამაც ფრიად აიღელვა დამსწრეთა უმრავლესობა. თუ ამისთან გამოსვლებს ადგილი ექნა მომავალ საეკლესიო დამფუძნებელ კრებაზე, ეს კრება მიიღებს მტკიცე ბუნებას და მოყლებულ იქნება ნაყოფიერებას და შემოქმედებას.

ყოველივე ამის მიხედვით საჭიროთ მიმჩნია შემდეგი: გაინაწილონ უმაღლესი სწავლით აღჭურვილმა ქართველმა ღვთის მეტყველებმა თავიანთ შორის დეტალურათ დასამუშავებლათ ყველა ის საკითხები, რომლებიც უნდა წამოყენებულ იქმნან მომავალ საეკლესიო დამფუძნებელ კრებაზე. თუ ეს საეკლესიო კრება ისე ადრე არ მოხდეს, როგორც განზრახულია მოეწყოს ქალაქებში. დაბებში და სოფლებში მათი ნაშრომის ავტორთაგან წაკითხვა ლექციების სახით. თუ საამისო დროს ადარ დაგვრჩენია, ის მაინც მოეწყოს, რომ დამფუძნებელი კრების რამოდენიმე დღით წინ ამ კრების მონაწილეებს მაინც წაუკითხონ ლექციები ყველა გასარჩევ საკითხებზე. დაეცალოს კითხვების დამმუშავებელთ წერმუშავონ საკითხები იმ სახით, რამდენადაც იგინი ადვილად მისაღები და შესათვისებელი იქნებიან ფართო საზოგადოებისათვის. ამნაირად კრების მონაწილენი ლექციების მოსმენის შემდეგ უფრო გარკვეულის აზრით და გეგმით წარსდგებიან კრების წინაშე, რაც ხელს შეუწყობს კრების ნაყოფიერს და შემოქმედებით მუშაობას. მაშ ვიარაით ფრთხილი, ნელნი და აწონილდაწონილი ნაბიჯით სარწმუნოებრივ საქმეში, რამდენადაც ეს შესაძლებელია ამ რევოლუციურ ხანაში.

მღვდელი იასონ აბესაძე.

შენიშვნა

სამხრანგეთის ნაოსნობის მდგომარეობა.

სამხრანგეთის საჯარო გემების შესყიდვის კომისიაში გამოვიდა ცნა, რომ ზღვით გამოსვლა პოლო დროს ძალიან შეფერხდა. ომამდე მაგალითად 18 მილიონ ტონნის საქონელი შემოჰქონდათ, ხოლო 1916 წელში ეს რიცხვი 1 მილიონამდე დასულა. ზემოხსენებულ კომისიის წევრის დე-მონზის განაცხადებია: ყველაფერი დროზეა დამოკიდებული. სამხრანგეთის გამაძრაზება და დამარცხება დამოკიდებულია იმაზე—შესძლებს სურსათის შეწოტანას, თუ არა. სამხრანგეთის სიცოცხლე ზღვაზეა დამოკიდებული.

ამერაკა და სტოკჰოლმის კონფერენცია.

ამერიკის მუშათა ფედერაციამ დაადგინა გაგზავნოს თავისი წარმომადგენლები სტოკჰოლმის საერთაშორისო კონფერენციაზე.

სოციალ დემოკრატები სამინისტროში.

ვენიდან იტყობინებიან, რომ იპერ. კარლოსმა მიიღო რაიხსრატის წევრი პერნერსტორფერი სოც.-დემოკრ., რომელსაც სამინისტროს წევრად იწვევენ. ავსტრიის სოც.-დემოკ. პარტია იხილავს საკითხს, შეუძლიათ თუ არა მის წევრს სამინისტროში შესვლა.

რედაქტორ-გამომცემელი

დ. ბ. კვირკველია.

ექიმები:

ი. ჩარქოლი ქალაქის საავთომყოფოს ორდინატორი. იღებს ავნის, ვენერიული და სიფილისიან ავათმყოფებს.

(სისხლში შესხმა „606“ და „914“) დღეში 12½—2 სათ. სადამის 6—8 ს.

მისამართი. ლევაშოვის ქუჩა, ალიბეგოვის სხვა ტელეფონი 135 №.

ექიმი ვალერიანე ბ. წერეთელიანი იღებს ავადმყოფებს ვენერიულ და სიფილისიან ავათმყოფობაში. ბინა და მიღების ადგილი: ვერის ბაღის პირველი ხაზი, ნ. 2. მიღება ყოველ დღე დილის 11—2 საათ. საღამოს 7—9 ს. ბუმბერის ქუჩა, ლიტვინოვის სახლი.

ექიმი ალექსანდრე ბ. ბერიძე იღებს ავადმყოფებს ვენერიულ და სიფილისიან ავათმყოფობაში. ბინა და მიღების ადგილი: ვერის ბაღის პირველი ხაზი, № 2. მიღება ყოველ დღე დილის 11—2 საათამდე, საღამოს 7—9 საათამდე.

გ. ი. გოციძე ექიმი ვენერიულ და სიფილისის კაბინეტი. შინაგანი, ნერვების და ვენერიულ ავათმყოფობათათვის. ავათმყოფნი მიიღებიან დილის 9—12 საათ. და საღ. 6—8 საათ. ალექსანდრეს ქ. სახლი № 3 ტელეფონი № 191.

ა. ჭ. ახათიანი ექიმი ქალები, ვენერიულ და შინაგან სნეულებით ავათმყოფებს ყოველდღე დილის 11—2 საათამდე, საღამოს 6—8 საათამდე ბუმბერისა და ბალახვანის ქ. კუთხე სახლი № 3 ტელეფონი № 191.

რეპეტიტორის მომზადება

დრო ადგილობრივივე ნაჭვენები.

ქ. ქუთაისს მოგის.

თოფილისიდან	— დილის	— 7 ს. 47 წ.	
„	— საღამ.	— 8 ს. 49	„
ბათომიდან	— დღისით	— 12 ს. 55	„
„	— ღამის	— 11 ს. 42	„
ფოთიდან	— დილის	— 8 ს. 17	„
ტყიბულიდან	— საღამოს	— 6 ს.	„
	დილის	— 9 ს. 10	„
ზაშურიდან	— დილის	— 9 ს. 24	„
ბათომიდან	ღილის	10 ს. 20	წ.

ქ. ქუთაისიდან გადის.

თოფილისისაკენ	— დილის	8 ს. 25	„
„	ღამის	— 10 ს. 20	„
ბათომისაკენ	— საღამოს	7 ს. 1	„
„	— დილის	6 ს. 20	„
ფოთისაკენ	— დღისით	— 3 ს. 18	წ.
ტყიბულისაკენ	— დილის	— 7 ს. 57	„
„	— დღით	— 2 ს. 37	„
ზაშურისაკენ	— დღით	— 4 ს. 40	„
ბათომისაკენ	დღით	1 ს. 40	წ.

ჩვენი ქვეყნის რედაქციას

ქართულ მწერლობის ერთმა მოტრფიალემ

გადმოსცა 200 მან. საუკეთესო პრემიათ თხზულებისათვის გადმოსცა 200 მან.

განკურჩევათ დარგისა), რომელიც მთავსებული იქნება ამავე გაზეთის ფურცლებზე 15 ივლისიდან 1 დეკემბრამდე.

წერილი უნდა იყოს არანაკლები 1-სა და არა უმეტეს 3 ფეღრუარისა ე. ი. 400—1200 სტრიქონისა.

ჟიურის შემადგენლობა თავის დროზე გამოქვეყნდება.

ასიჩოქით უმჯობესია ხელის მაქნევრის

ვისაც ჩვენი გაზეთი წესიერათ და თავის დროზე არ მისდის საჩქაროდ გვაცნობონ ეს, საჭირო ზომების მისაღებად. „ჩვენი ქვეყნის“ კანტორა.

მამული შვილნო

დღეგანდელი მომენტი განსაკუთრებულს ხარჯებს ითხოვს, შემოიტანეთ თქვენი წვლილი ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიისათვის. შემოწირულება მიიღება „ჩვენი ქვეყნის“ რედაქციის კანტორაში.

ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიაში ჩაწერა შეიძლება

გაზ „ჩვენი ქვეყნის“ კანტორაში

თოფილისის ქ. სოფ. მიქელაძის სახლი დილის 9—2 საათამდის და საღამოს 5—8 საათამდის.

თბილისში მიიღება ხელის მოწერა ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის და სალიტერატურო ეროვნულ-დემოკრატიულ მიმართულების გაზეთზე

1917 „საქართველო“ 1917

გაზეთის ფასი: მთელის წლით 15 მან. ნახევარი წლით—9 მან. 3 თვით 5 მანეთი, ერთის თვით 1 მან. 4 აბაზი. წლიურ ხელის მოწერით ნაწილობითაც შეუძლიათ ფულის გადახდა: ხელის მოწერის დროს 7 მან. 1 მარტს 5 მან. და 1 თიბათვეს 3 მან. მისამართის გამოცვლა 10 შაური ფოსტის მარკით.

რედაქციის მისამართი: თბილისი, მოსკოვის ქუჩა № 4, ანუ ფოსტის ყუთი № 76. **კანტორა** დია არის დილის 9—3 საათამდის და საღამოს 5—7 საათამდე. **ტელეფონი** 15—73.

რედაქტორი: **გრიგოლ ვეშაპელი.**

გამომცემელი: **ამხანაგობა „საქართველო“**

სტამბა „ძმობა“ პუშკინის ქუჩა გოკიელოვის სახლი, ტელეფონი 1-33